

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Sár és Társai Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: Hennelné dr. Komor Ildikó ügyvéd) által képviselt, felperes neve(...) felperesnek - a dr. Asbóth, dr. Biczi és Társa Ügyvédi és Szabadalmi Iroda (... , ügyintéző: dr. Krajnyák András ügyvéd) által képviselt, alperes neve(...) alperes ellen, védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság által 2009. június 12. napján hozott 1.P.25.653/2008/7. számú részítélet ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

### r é s z í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes a 2003. július 1. és 2004. március 31. közötti időszakban a védjegybitorlást azzal valósította meg, hogy a „B. C.” szóelemeket tartalmazó cégnév alatt olyan sportruházati termékeket forgalmazott, amely termékeken, illetve azok csomagolásán a „B. C.” megjelölés került feltüntetésre.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint másodfokú részperköltséget.

A részítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság részítéletével megállapította, hogy az alperes 2003. július 1. és 2004. március 31. között azzal, hogy „B. C.” cégnév alatt olyan sportruházati terméket forgalmazott, amely termékeken, illetve azok csomagolásán a „British C.” megjelölés került feltüntetésre, bitorolta, valamint 2001. június 14-től azzal, hogy a www.....hu domain nevet regisztrálta és használja, bitorolja a felperes ... lajstromszámú védjegyét. Megállapította továbbá, hogy az alperes 2007. június 2-től azzal, hogy sportruházati cikkek reklámozásával kapcsolatban a „B. C.” megjelölést kereskedelmi névként használja, bitorolja a felperes .... lajstromszámú védjegyét. Kötelezte az alperest a folyamatos jogsértő magatartás abbahagyására, és valamennyi jogsértő magatartás tekintetében eltiltotta a további jogsértéstől. Az alperest arra is kötelezte, hogy szolgáltatson adatot a jogsértő termékek forgalmazásában résztvevőkről, a forgalmazott mennyiségről és arról, hogy azokat

mely honlapokon reklámozták. A felperest feljogosította, hogy az alperes költségén a részítelelet jogsértést megállapító rendelkezését egy-egy alkalommal a .... című napilap hétvégi számában 1/101 oldalterjedelemben és a ... című magazinban 1/8 oldalterjedelemben megjelentesse. Kötelezte az alperest, hogy a részítelelet jogsértést megállapító rendelkező részét 12-es betűméretben 30 napon keresztül tegye közzé a „www.britishcolumbia.hu” honlap kezdőoldalán. A részítelellettel elbírált kereseti kérelmet ezt meghaladóan elutasította.

Tényként állapította meg, hogy a felperes jogosultja az 1993. augusztus 5-ei elsőbbségű ... lajstromszámú „Columbia” szóvédjegynek, amelynek oltalma a Nizzai Megállapodás szerinti 22. és 25. áruosztályokba tartozó árukra, különösen a lábbelikre és tartozékaikra terjed ki.

Megállapította továbbá, hogy az alperesi gazdasági társaság cégnevében 2001. február 16-a és 2007. június 1-je között szerepeltek a „B. C. C.” szavak. 2001. június 14-én regisztráltatta a maga nevére a „www.....hu” domain nevet, amely alatt elérhető honlapján sokáig reklámozta a cipőtermékeit. Pontosan meg nem határozható időponttól kezdődően az előbbi internetcím beírásakor a „www.....com” honlap kezdőlapja érhető el, ahonnan a „Kapcsolatok”, illetve a „Rólunk” aloldalakra kattintva megjelenik a „B. C. C. Kft.” cégnév is, bár az alperes a cégnevét 2007. június 1-jétől J. F. H. Kft-re változtatta. A felperes 2003. júniusban szerzett tudomást arról, hogy az alperes olyan lábbeliket forgalmaz, amelyeknek belső bélésén és a cipők csomagolódobozának felső részén látható a „B. C.” megjelölés.

A felperes keresetében a védjeggyel összetéveszthető „B. C.” megjelölésnek cégnévként, domain névként és árujelzőként való használatát sérelmezte, a jogsértések megállapítását és jogkövetkezmények alkalmazását kérte.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 213. § (2) bekezdése alapján részítelellettel határozott a védjegybitorlás megállapítása, valamint - a gazdagodás kivételével - a jogkövetkezmények iránti keresetről.

A részítelellettel elbírált kereseti kérelmeket - a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontja, (3) bekezdés b) és e) pontja, valamint 27. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a), b), c), d) és e) pontjai felhívásával - nagyobb részt - alaposnak találta.

Kifejtette, a felperes lajstromkivonattal igazolta a védjegy oltalom alatt áll és annak ő a jogosultja, továbbá a whois rekord és a cégkivonat alapján megállapítható volt, hogy az alperes a nevében 2001. február 16-a óta a „B. C. C.” vezérszavakat (helyesen rövidített elnevezést) viseli, valamint, hogy 2001. június 14-én regisztráltatta a „www.....hu” domain nevet.

A megjelölések és a védjegy összehasonlítása eredményeként az alperes védekezésével szemben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy azok összetéveszthetőek. A „.....” kifejezést olyan jelzős szerkezetnek tekintette, amelynek domináns eleme a „Columbia” szóelem, mivel e kifejezés használata lábbelik esetében nem szokásos, így különösen alkalmas arra, hogy a fogyasztók a felperes védjegyével vagy termékeivel kapcsolják össze, amely mellett az első szó a brit származást hivatott kifejezni. Az, hogy a cégnévben a szóösszetétel a „Company” szóelemmel bővült, nem befolyásolja az összetéveszthetőséget, lévén, hogy a „társaság” szó önmagában nem bír megkülönböztető képességgel. Nem fogadta el azt az alperesi álláspontot sem, hogy a lábbelik bélése és a csomagolásán a cégnév mellett megjelenő stilizált virágforma kellő elhatárolást biztosít, mivel ez az elem - bár védjegyjelként részesül - a megjelölésben alárendelt szerepet játszik.

Nem értett egyet azzal az alperesi érveléssel sem, hogy az alperes a szóösszetételt a termékeken nem árujelzőként használta. A cipőkön és azok csomagolásán - az egyes termékek egymástól való megkülönböztetésére használatos fantázianevek mellett - szereplő „B. C.” megjelölést árujelzőként történő használatnak minősítette.

A sérelmezett termékforgalmazást illetően a jogsértés kezdő időpontját a felek egyező előadására alapította, míg végső időpontja tekintetében - a felperes ellenbizonyításának hiányában - az alperes előadását fogadta el, vagyis, hogy 2004. márciusát, az ideiglenes intézkedésre vonatkozó másodfokú határozat meghozatalát követően - további jogsértő termék forgalmazására nem került sor.

A domain név regisztrálásának időpontját a csatolt okiratok igazolták és az sem volt vitatott, hogy az alperes a megalakulásától fogva fő tevékenységként ruházati és lábbeli nagykereskedelmet folytat. A felperes által csatolt közjegyzői okirat alapján azt is megállapíthatónak látta, hogy az alperes gazdasági tevékenysége a regisztrált domain név alatt elérhető honlapon is megjelenik, következésképp a jogsértést a domain név regisztrálásával és használatával is megvalósultnak ítélte az elsőfokú bíróság. E vonatkozásban hangsúlyozta: az alperes a regisztráltatással megakadályozta a felperest abban, hogy a saját védjegyszavából képzett domaint regisztrálhassa és használhassa.

Megállapította továbbá, annak ellenére, hogy az alperes a cégnevét megváltoztatta, a honlapjával közvetlenül összekapcsolt második honlapon változatlanul használja a sérelmezett megjelölést. Ezt a védjegybitorló magatartást azonban - a felperesi állásponttól eltérően - nem cégnévként, hanem kereskedelmi névként történő használatnak minősítette.

A cégnévvel megvalósított védjegybitorlás kezdő időpontját az érintett termékekkel és szolgáltatásokkal megvalósult védjegybitorlással egyezően 2003. június 1-je és 2004. március 31-e közötti időszakra állapította meg.

A jogsértések megállapítása mellett rendelkezett a jogkövetkezményekről is, de az elégtételadást a kereseti kérelemtől eltérően, a jogsértéssel arányosan, szűkebb körben rendelte el.

Az elsőfokú bíróság részitélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezését, kérte annak megváltoztatásával a kereset elutasítását.

Sérelmezte azt a megállapítást, hogy a „www.....hu” domain név regisztrálásával és használatával jogsértést valósított meg, továbbá azt is, hogy a honlapján „sokáig” reklámozta a cipőtermékeit, mivel az elsőfokú bíróság is az alperesi előadást fogadta el a termékforgalmazás időpontjára nézve.

Pontatlannak tartotta a részítelek első bekezdése első fordulatak megfogalmazását, mivel a cégneve korábban nem British Columbia, hanem British Columbia Company volt.

A Fővárosi Ítéltábla ideiglenes intézkedés tárgyában hozott 8.Pf.20.220/2004/5. számú végzését értelmezve kiemelte, hogy a cégnév választásával és a domain név regisztrálásával a másodfokú bíróság még a valószínűség szintjén sem látta megvalósulni a védjegybitorlást.

Utalt arra, hogy a domain használatával az ideiglenes intézkedést követően teljesen felhagyott, a „www.....hu” domain név alatt tartalom nem található, helyette a „www....-.....com” domain alatti honlapot használja. Kiemelte továbbá, hogy annak ellenére változtatta meg a cégnevét is, hogy erre senki nem kötelezte.

Megismételte az összetéveszthetőség körében kifejtett érveit, kiemelte a megjelölésében szereplő, elhatárolást biztosító elemeket. Hangsúlyozta, hogy a ... lajstromszámú virágforma ábrás védjegyet és a .... lajstromszámú „B.C.C.” szövegdjegyet használja.

Kifogásolta, hogy a részítelek nem indokolta kellően a kereskedelmi névvel kapcsolatos okfejtését, illetve azt sem fejtette ki, miért tért el attól a kialakult gyakorlattól, miszerint egy szóösszetétel első elemét kell dominánsnak tekinteni. Változatlanul fenntartotta azt az álláspontját is, hogy a megjelölést árujelzőként nem használta, ehelyett külön fantázianeveket alkalmazott.

Rámutatott arra, hogy az általa forgalmazott sportruházati termékek elsősorban a vitorlás sporthoz köthetők, míg a felperes jellemzően hegymászással kapcsolatos árukat forgalmaz. Az alperes termékeivel érintett fogyasztói körbe nem átlagfogyasztók tartoznak, ők különbséget tudnak tenni egy multinacionális nagyvállalatnak és egy tipikusan a vitorlás-sporthoz kifejlesztett ruházati termékeket gyártó hazai Kft-nek a termékei között. A fogyasztók egyébként nem is találkoznak olyan alperesi termékkel, amelyen a B. C. megjelölés szerepel. A felperesi ellenkérelem is azt emelte ki, hogy ez a megjelölés öt e-mail címben tűnik fel. A régi cégnév valóban olvasható még a régen frissített honlap „Kapcsolat” és a „Rólunk” linkekre kattintva, azonban a felperesi és az alperesi honlap markánsan elkülönül egymástól.

Ismételten utalt arra, hogy B. C. Kanada délnyugati állama, a Csendes-óceán kapuja, tehát a kifejezés nem jelzős szerkezet, hanem főnév. A Google keresőbe a „Columbia” szót beütve több millió találatot mutat, mivel a kifejezésből úrréplőgépre, dél-amerikai országra, a New-York-i egyetemre is lehet asszociálni, de a világ különböző országaiban ettől függetlenül is számos kereskedelmi vállalkozás használja a Columbia nevet.

A kifejtettektől függetlenül az elégtételadást eltúlzottnak és a jogintézmény céljával ellentétesnek tartotta. Érvélese szerint amennyiben a jogsértés 2003. július 1-je és 2004. március 31-e között meg is állapítható, az általa használt megjelölés nem rögzült a fogyasztók tudatában, de ha mégis, akkor az eltelt több évnvi idő miatt ma már nem hordoz az alperessel összekapcsolható jelentést vagy asszociációs lehetőséget.

A másodfokú tárgyaláson fellebbezését azzal egészítette ki, hogy honlapjának utolsó frissítése 2006-ban történt. Csatolt a honlapról kinyomtatott oldalt, annak igazolására, hogy a termékek BCC márkanévvel kerülnek forgalmazásra. Megjegyezte, a felperes a fellebbezési ellenkérelemben csak előadta, hogy védjegye jóhírű, de erre eddig nem terjesztett elő bizonyítási indítványt.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság részítéletének helybenhagyására irányult. Fellebbezéséhez mellékelte az alperesi honlapról elérhető oldalak másolatát.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a fellebbezési kérelem (és ellenkérelem) keretei között bírálta felül, ezért felperesi fellebbezés hiányában nem volt érinthető a meghaladó keresetet elutasító rész, amely a jogsértések időpontjaira, a cégnév használat helyett csak kereskedelmi névként történő használatra és az elégtételadás terjedelmére vonatkozott.

A másodfokú bíróság az alperes fellebbezését nem találta alaposnak.

Ugyanakkor egyetértett azzal az alperesi állásponttal, hogy a részítélet első bekezdésének első fordulata pontosításra szorul, amennyiben az alperes cégneve korábban nem „B. C.”, hanem „B. C. C.” volt.

A pontosítástól eltekintve, az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen állapította meg a tényállást és az általa levont jogi következtetések is oszthatók voltak. Helyesen indult ki abból, hogy a Vt. 12. § (1) bekezdése szerint a védjegyjogtulalom alapján a védjegyjogosultnak kizárólagos joga van a védjegy használatára. A 12. § (2) bekezdése b) pontja értelmében a kizárólagos használati jog alapján bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében olyan megjelölést használ, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszhetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A védjegybitorlás törvényi tényállási elemei közül nem volt vitás, hogy az érintett áruk - sportruházati cikkek - részben azonosak, illetve hasonlóak, és az sem, hogy a felperes a védjegy használatára engedélyt nem adott. A fellebbezési eljárásban a használat időpontjai sem voltak kétségesek. Az alperes azonban továbbra is vitatta, hogy a felperesi szóvédjegy és az általa használt „B. C.” megjelölés összetéveszthető, továbbá - jogi álláspontja szerint - a használati magatartások úgyszintén nem állapíthatóak meg.

Az elsőfokú bíróság helyes álláspontot foglalt el az összetéveszthetőség kérdésében, ami megegyezett az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek helyt adó végzésben kifejtettekkel, melyet a másodfokú bíróság osztott annak felülbírálata során. Helytállóak voltak az elsőfokú ítélet megállapításai a „Columbia” szó dominanciáját, a „british” szóelem kevésbé hangsúlyos voltát, valamint az egyéb elemek megkülönböztető képességének hiányát illetően. Helyes indokaira csak utal a másodfokú bíróság, annak megismétlése szükségtelen.

A másodfokú bíróság nem fogadta el azt az alperesi érvelést sem, hogy a peres felek termékei iránt érdeklődő speciális fogyasztói réteg képes különbséget tenni a multinacionális nagyvállalat és a tipikusan vitorlássportozókhoz kifejlesztett ruházati termékeket gyártó manufaktúra jellegű cég között. Kétségtelen, hogy mindkét terméktípus a magasabb árkategóriába tartozik, ez azonban az összetéveszthetőséget nem zárja ki, mert az árfekvésből még nem következik, hogy az érintett fogyasztók az átlagnál figyelmesebbek lennének.

A használati magatartások megvalósulásával kapcsolatban is helyes volt az elsőfokú bíróság álláspontja.

Nem volt vitás, hogy az alperesnek korábban a „B.C. C.” volt a rövidített cégneve. A töretlen bírói gyakorlat szerint a cégnévben történő használat is megvalósítja a bitorlást. A védjegyjogosultat a védjegy kizárólagos használata illeti, csak ő dönthet arról, hogy a védjegyével azonos vagy azzal összetéveszthető megjelölés cégnévként történő használatára kinek ad engedélyt. A másodfokú bíróság utal arra, hogy az alperes ezzel az állásponttal szemben nem is hozott fel érveket, ellenkezőleg, saját kezdeményezésére cégnevét meg is változtatta.

Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság azt is, hogy - bár az alperes a cégnevét 2007. június 1-jén megváltoztatta és az új cégnevet a cégbíróság regisztrálta is - az alperes a sérelmezett megjelölést tovább használta annak érdekében, hogy az internetes honlapra látogató fogyasztó az általa forgalmazott termékeket a korábbi B. C. nevű társasággal kapcsolja össze. Helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság abban is, hogy ez a használat már nem cégnév használatnak minősül, hanem a reklámozás érdekében történő használati cselekményről van szó. A hangsúly itt nem a „kereskedelmi név” köznap vagy jogi értelmezésén van, hanem azon, hogy reklámozás történik, vagyis a potenciális fogyasztók figyelmének - a forgalmazás érdekében való - felhívásán.

A megjelölés árujelzőként történő használatával kapcsolatban a másodfokú bíróság - ahogy azt már az ideiglenes intézkedés felülbírálati során is kifejtette - ismételten rámutat arra, hogy a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja szerint irányadó tényállás tekintetében a védjegyhez hasonló megjelölést nem feltétlenül magán az árun kell elhelyezni, mert itt a gazdasági tevékenység körében megvalósuló szélesebb körű használatról van szó. Ebből következik, hogy jogsértőnek minősül az is, ha a megjelölés nemcsak magán a forgalmazott árun, hanem a termék csomagolásán - a dobozán - van rajta, vagy akár az internetes honlapról különböző linkek alatt tekinthetőek meg a megjelölést hordozó cipőtermékek, függetlenül attól, hogy azoknak milyen további fantázianeveket (KARLY, KYRA, Dk-BROWN) adtak. Ez utóbbi ugyanis nem változtat azon a lehetséges vásárlói asszociáción, hogy a cipőtermékeket a felperesi védjegyhez kötik. Ha a sérelmezett alperesi megjelölés az áruval kapcsolatba hozható árujelző, a védjegybitorlás - objektív felelősségi kategória jellegénél fogva - megállapítható. Emiatt nem létjogosult az az érvelés sem, hogy az alperes jogszabályi kötelezettségének eleget téve tüntette fel a cégnevét.

A megjelöléssel ellátott áru forgalomba hozatala, mint jogsértő magatartás ténybelileg nem volt vitatott, annak kezdete tekintetében közös, illetve egyező előadás volt, a befejező időpont pedig az alperesre kedvezően, saját előadásán alapult. Az eladásra felkínálás tekintetében is helyes következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, amit a fellebbezési eljárásban a peres felek által csatolt további okiratok is alátámasztottak: az alperes honlapján nem csak bemutatta a cipőtermékeit, hanem a kapcsolat felvételének a lehetőségéről, a kapcsolat felvevők e-mail címeiről is tájékoztatta a fogyasztókat.

Nem volt vitás a domain regisztráció ténye, valamint az sem, hogy annak még ma is jogosultja az alperes. Az a tény, hogy a „www.....hu” domain név a „....-.....com” domain alatti honlapra irányít és ott szolgáltat tartalmat, nem mentesíti az alperest a bitorlás alól, mivel a sérelmezett és használatban lévő domain névben a „Columbia” védjegyszó összetéveszthető módon szerepel, továbbá a „....-.....com” weblapon is feltüntetésre kerül az alperesi cég korábbi neve.

Megjegyzni a másodfokú bíróság, egyetértve az alperesi állásponttal, hogy a kialakulóban lévő bírói gyakorlat szerint a védjegybitorlási per kereteit meghaladja a domain név alatt nyújtott tartalomszolgáltatással megvalósuló védjegyhasználat egyes mozzanatainak önálló vizsgálata, következésképp a regisztráció ténye - feltéve, hogy további használati cselekménnyel társul, ahogy a jelen esetben is történt - önálló védjegyhasználati cselekményként értékelése szükségtelen, de annak feltüntetése nem jogszabálysértő.

A fellebbezésre tekintettel rámutat a másodfokú bíróság, hogy az alperes tévedett, amikor úgy vélte, hogy a 8.Pf.20.220/2004/5. számú határozatban a másodfokú bíróság „a cégnév megválasztásával és a domain név regisztrálásával még a valószínűség szintjén sem látta megvalósulni a védjegybitorlást”. A fellebbezésben idézett mondat az ideiglenes intézkedésről hozott jogerős végzés elsőfokú végzést

ismertető részében található, tehát nem a másodfokú bíróság álláspontját tükrözi. Abban az ügyben a Fővárosi Ítéltábla csak a fellebbezési kérelem korlátai között döntött: és az ismertetett rész tekintetében nem foglalhatott és is nem foglalt állást.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogkövetkezményt sem lehet aránytalannak tekinteni. A másodfokú bíróság utal arra, hogy - ugyan a részítélet a jogsértést részben a keresettől eltérő időtartamban állapította meg - a használati cselekmények számát és a folyamatos jogsértést tekintve az elégtételadás az elrendelt formában és terjedelemben megfelelő volt.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét - a Vt. 79. §-a és a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében - helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperest másodfokú perköltség viselésére kötelezte {Vt. 79. §, Pp. 239. §, 78. § (1) bekezdés}. A felperesi jogi képviselő díját - mivel a Pf.4/F/2. alatt csatolt számla a megbízási szerződés követelményeinek nem felel meg - a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint mérlegeléssel állapította meg, a 4/A. § alapján áfával növelt összegben.

, 2010. január 12.  
. Lesenyei Terézia s.k.  
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.  
előadó bíró

. Czifra Veronika s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül:  
bírósági ügyintéző